

Oamenii de teatru cinstesc memoria tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej

OMAGIUL NOSTRU

E o despărţire tristă, grea, amară.

Pină mai ieri ne umplea inimile de bucurie zîmbetul luminos al tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Îl simţim şi acum, în continuare, alături de noi, căci temeliile teatrului românesc şi ale întregii noastre arte noi au drept ctitor partidul, înţeleapta sa conducere, îndrumarea sa consecventă, desfă-

PM 1995/4

șurată cu marea competență izvorită din adevărurile filozofiei materialist-dialectice, strâns legate de practica vieții.

Mă aflu în mijlocul unui tînăr colectiv de creație al acestor ani, și întotdeauna căile noastre, căutările noastre, complexa și dificila muncă de creație artistică ne-au fost limpezite de îndrumarea partidului.

Partidul ne-a dat bucurii, dar și sarcini ce ne încarcă de răspunderi civice deosebite, emoționante. L-am întîlnit de nenumărate ori pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în mijlocul artiștilor. Și cine dintre noi n-a fost impresionat să simtă atît de aproape suflarea fierbinte a acestui conducător legat de aspirațiile poporului, a aceleia care, ieri, un simplu muncitor, a devenit primul cetățean al Romîniei socialiste? Iar noi știm foarte bine că oricine se va apleca asupra ultimelor decenii din viața agitată a contemporaneității, va trebui să țină seama de ceea ce, în fruntea marelui partid al comuniștilor, a realizat acest luptător adinec înrădăcinat în realitățile poporului, patriei și epocii sale.

Am pierdut o mare valoare națională, și cel mai fierbinte dintre omagiile pe care i le putem aduce, singurul demn de opera sa, este să continuăm, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, munca sa inspirată de țelurile socialismului și dăruită, cu o fidelitate exemplară, întregului popor.

În aceste momente, noi aducem conducerii partidului o mărturie de solidaritate și un legămînt de abnegație.

Strîns uniți în jurul Comitetului Central, în jurul conducătorilor noștri de nădejde, tovarășii de luptă și de victorii ai marelui om, vom munci cu o rîvnă sporită pentru înfăptuirea deplină a idealurilor care ne călăuzesc, pentru bunăstarea și fericirea poporului nostru, pentru victoria cauzei păcii și progresului social în lume.

Radu Beligan

NE NUMISE „AJUTOARE DE NĂDEJDE“

Fireasca sfială care te cuprinde, îți taie graiul cînd întîlnești o foarte mare personalitate, una dintre acele personalități pe care le știi rare în contemporaneitate, despre care îți spui că e o fericire de a te fi născut în același veac cu ele, se topea în fața tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, lăsînd în urma ei numai emoția, dragostea, respectul.

Știm cît datorăm toți, îmi dădeam seama cît datorez eu însămi partidului prin care însuși țelul vieții mele de om și de scriitor a devenit altul, mai pur, mai înalt, mai vrednic de urmărit.